

SLOVENSKI NAROD.

Izhaja vsak dan, izvenjši ponedeljke in dneve po praznikih, ter velja po pošti prejemati, za avstro-egrske dežele za celo leto 16 gold., za pol leta 8 gold., za četrt leta 4 gold. — Za Ljubljano brez pošiljanja na dom za celo leto 13 gold., za četrt leta 3 gold. 30 kr., za en mesec 1 gold. 10 kr. Za pošiljanje na dom se računa 10 krajc. za mesec, 30 kr. za četrt leta. — Za tuje dežele za celo leto 20 gold., za pol leta 10 gold. — Za gospode učitelje na ljudskih šolah in za dijake velja znižana cena in sicer: Za Ljubljano za četrt leta 2 gold. 50 kr., po pošti prejemati za četrt leta 3 gold. — Za oznanila se plačuje od četrti-stopne peti-vrste 6 kr. če se oznanilo enkrat tiska, 5 kr. če se dvakrat in 4 kr. če se tri- ali večkrat tiska. Vsakokrat se plača štempelj za 30 kr.

Dopisi naj se izvole frankirati. — Rokopisi se ne vračajo. — Uradništvo je v Ljubljani na colovski cesti v Tavčarjevi hiši „Hotel Evropa“. — Upravništvo, na katero naj se blagovolijo pošiljati naročnine, reklamacije, oznanila t. j. administrativne reči, je v „Narodni tiskarni“ v Tavčarjevi hiši.

Vabilo na naročbo.

Z novim letom se začne na „Slov. Narod“ novo naročevanje. Ta edini slovenski dnevnik nastopi zdaj svoje sedmo leto in velja:

Za ljubljanske naročnike brez pošiljanja na dom:

Za celo leto	13 gld. — kr.
Za pol leta	6 " 50 "
Za četrt leta	3 " 30 "
Za en mesec	1 " 10 "

Za pošiljanje na dom se računa 10 krajc. na mesec, 30 kr. za četrt leta.

S pošiljanjem po pošti velja:

Za celo leto	16 gld. — kr.
Za pol leta	8 " — "
Za četrt leta	4 " — "
Za en mesec	1 " 40 "

Za gospode učitelje na ljudskih šolah in za dijake velja znižana cena in sicer:

Za Ljubljano za četrt leta 2 gld. 50 kr.
Po pošti sprejemati " " 3 " — "

Ob enem zopet prosimo, da oni gospodje, ki so nam še kaj na dolgu, precej poravnajo.

Administracija „Slov. Naroda“.

O napravi novih zemljiščnih knjig.

Iz dozdanje vravnave zemljiščnih knjig se nij moglo razvideti, kaj spada k nemu zemljišču, to je iz katerih delov obstoji ena zemljeknjizna ali knjigopisna skupina. Nasledki te nezanesljivosti so bile negotovost imovine in varščine zastavljenih zemljišč. To nezanesljivost odpraviti je namen postav predložene deželnemu zboru, ki ima po §. 11 drž. postave pravico o tem sklepati. Mogoče, da bode ustavoverna, to je centralistična

stranka se zato poganjala, da se z ozirom na §. 12 drž. postave sklepanje o tej zadevi pripusti drž. zboru, kakor to nameravajo ustavaki na Koroškem in spodnjem Avstrijskem. Vendar proti temu govoré ne samo politični razlogi, ampak tudi različnost zemljiških razmér.

V prvem oziru se federalistična stranka ne bode dala pregovoriti, da bi se ta mali ostanek dež. avtonomije državi žrtoval. V drugem oziru nij treba veliko besed. Različnosti zemljiških razmér ene in druge dežele so tako jasne, da jih zamore le slepota strastnega centralista prezirati.

Ne da se tajiti, da ima enoličnost postav v deželah, po katerih prebivalci često med soboj občujejo, mnogo dobrega, posebno za uradnike in odvetnike, katerim je različnost seveda neprijetna. A ko bi ta korist bila odločilna, bi se prvi mah duvalizem moral razrušiti.

Promet med Dunajem in Pešto je gotovo bolj živahen, ko med doljnimi Avstrijskim in Primorskim in med Kranjskim in Hrvatskim bolj živahen, ko med Štajerskim in Tirolskim.

Na Kranjskem pa imamo še čisto poseben vzrok, za to, da dež. zbor sam odločuje v tej zadevi, čeravno se ne bi protivilo temu, da bi od dež. zborov izbrani poslanci skupno se posvetovali, kako bi se dala v glavnih točkah prometu in občenju ugodna enoličnost doseči, da ne bi bila dež. različnosti na kvar.

Kdor na Kranjskem dobro pozna imovinske razmere, je zapazil, da je še drugi ravno tako važen vzrok zgoraj omenjeni negotovosti. Če kdo na Kranjskem kupi kak

gozd ali pašnik, ne sme se zanesti, da dobi ravno to mero, katera je v katastru izkazana, ali katero mu prednik prodal, ker povsod manjka stanovitnih in razvidnih mej.

Odvezne komisije so sicer med grajščinskim svetom in svetom celih vasi meje že večjidel določile in popisale.

Delitev med soboj se je pa vasčanom prepuščala. Ker so se posamezniki stroškov bali, katere prizadene odmerjenje, popisovanje in stavljenje mej, so posestniki sami meje določevali; vendar le redkokrat se je gledalo na to, da bi bile te meje stanovitne. Pogozdih se je meja zaznamovala s tem, da se je kaka jama skopala, ali kak presek napravil; v nekaterih krajih se še to nij storilo, ampak soseda sta se pogovorila, da gre meja črez ta ali oni gaber do tega ali onega hrasta itd. Takšna znamenja gotovo nijso stanovitna. Če se drevo poseka, katero je služilo za znamenje, ali če se ne napravi nov presek, ali nova jama, so meje zopet zmedene. Po močvirji se zemljišča ločijo navadno po prekopih. Pa tudi tukaj se zna prava meja zgubiti, ker se zmiraj novi prekopi delajo.

Če se n. pr. kupi parcele 18t, ki leži med parcelami 18s in 18u je mogoče, da bo lastnik parcele 18s eno polovico in lastnik parcele 18u drugo polovico parcele 18u kupcu branil uživati, trde, da je svojo parcelo ves čas dotje vžival in v posesti imel.

Lastninske in mejne pravde so jako sitne in prizadevajo veliko truda, ki nij v nobeni razmeri z vrednostjo prepirnega zemljišča. Sodnik, ki neče zaostajati z drugimi, njemu obilno naloženimi opravili, skoraj nema časa, da bi o takih zadevah sodil s tisto natanč-

Listek.

Obsojenec.

Arabeska, iz češkega poslovenil J. Steklasa.

Z rahlimi koraki je stopalo vojaško krdelo skozi ulice, po katerih je mrgolelo brez števila ljudstva. Žalostno so peli bobni, ker so bili s suknom prepreženi. Med ljudstvom je kraljevala nekaka tihota.

Za vojaškim krdelom je korakal mož v obleki obsojenca. Bil je še mlad, junak čvrste postave. Na bledem obrazu se je brala možu udanost, s krepkim korakom je šel svojej osodi nasproti. Njegovo oko se je oziralo prijazno po ljudeh. V rokah je držal križček, katerega je pritisnil včasi na ustne. — Zraven njega je šel duhoven, uže precej star mož, ki ga je tolažil s prijaznimi besedami.

Zdaj in zdaj je bil videti na obsojenčevem obrazu nekak nemir, ali to nij bilo znamenje žalosti ali strahu. Hoja njegova je bila urna, koraki krepki in bobnanju od-

merni, kakor da bi marširal v družbi svojih sodrugov na vojaške vaje.

Na vsako stran ga je spremljalo krdelo oboroženih vojakov, ki so bili nekako žalostni, in v očesu marsikaterega se je zablesketala solza žalosti, ako je pogledal na obsojenca.

Za njim je šlo tudi krdelo vojakov, ki so zapirali sprevid.

Najzadnje se je rivalo ljudstvo, in žalostno je odmeval šum po ulicah.

Koder se je vil sprevid, povsod so občudovali obsojenega korenjaka; nij bilo videti človeka, da bi ne bil žalosten za tacim junakom. Resni obraz obsojenčev, kakor tudi hrabra njegova hoja, vezala je jezike sicer zgovorni množici. Še le po dokončanem sprevidu so se začeli razgovarjati.

„Kdo je ta ubožec?“ — „Tako lep mož!“ — „Škoda ga je, ker je še tako mlad!“ — „Kaj je neki naredil?“ Tacih vprašanj je bilo veliko slišati.

„Ubil je baje stotnika“, spregovoril je

nekdo. „Kaj zlodja?“ bilo je slišati iz več ust, „kdo bi bil kaj takega verjel, ako ga je le v obraz pogledal. Čudo!“

„Kaj ga je nagnilo k temu činu?“ vprašalo jih je več.

„Prepiral se je s svojim stotnikom“, odgovoril je nek drugi mož, kateremu se je udrila debela solza po obrazu, in vzrok temu prepiru je bila narodnost.“

„Narodnost?“ — „Kaj veste o tem?“ — „Povejte dobri mož!“

„Narodnost!“ Ta beseda je vtisnila vsem nekakšen nemajhen strah. Vse se je tlačilo krog moža, ki je bil to spregovoril.

Nekateri so jo majali z glavami, drugi so pogledovali ostro z očmi na moža, je li on zmožen vse to na tanko razložiti.

„Kaj je to kaj čudnega?“ vpraša mož. „Čudnega ne, ampak kaj nenavadnega je to,“ dejal je nekdo, „kako se je to zgodilo?“

Mož je začel pripovedovati.

Obsojenec je bil leta 1848 v vojake

nostjo, ki jo terjajo omenjene baže. K odvetniku v odstranjeno mesto hoditi, ne kaže, ker so v časih potni stroški večji, ko vrednost vzetega sveta; potem odvetnik zastoj ne more delati, ker tudi on mora plačati delo pomočnikov in pisarjev, stanovanje, davek itd. Zatorej so te-le pravde navadno s poravnami končajo, ki dajo dostikrat povoda novim prepirom. Ker je namen predložene postave, da se odpravi nezanesljivost zemljiških knjig, ki je dostikrat kriva bila prepiranju, jo radostno pozdravljamo in želimo, da se prej ko mogoče sklene in potrdi.

Da si radi priznamo, da se je načrt dobro prevdral in da ga jasnost odlikuje pred drugimi načrti iz novejšje ére, vendar se nam še tu in tam pomanjkljiv zdi, a te pomankljivosti se bodo dale večidel že zdaj s pristavki (amendement) iztrebiti, in se smemo nadjati, da ti pristavki najvišjega potrjenja ne bodo zavirali. Zgoraj omenjeni namen se skuša po vladnem načrtu s tem doseči, da se k zemljeknjižnim ulogam, ki so doslej obstajale, le iz lastninskega in upisnega lista, dodane imovinski list, v katerem se morajo imena delov zemljeknjižne skupine vjemati z imeni, kakošna so v katastru in v mapi dalje s tem, da se preiščejo zemljiščne razmere na podlagi teh preiskav, da se mape popravijo in imovinski list sestavi.

Kjer narava nij napravila stalnih mej, tam bi se ob enem pri preiskavanju ozir pri popravljanju dali stanovitai mejniki staviti; dotični stroški bi bili primerno jako majhni, ker meje se bodo itak popisavale in zmerile. Vendar je to popisavanje in merjenje po vladnem načrtu ločeno tako, da se ima to prej goditi, potem še le preiskovanje. V tem pa tiči precejšnje protislovje. Cilj preiskavanja je gotovo določba prave meje posesti in vžiti, kakoršno se ozirajo na katasterske mere. O teh pravnih razmerah soditi je le sodnik poklican. Po vladnem načrtu bi pa pripadala sodba o pravnih razmerah katasterski komisiji, o katasterskih merah pa sodniku, torej ravno narobe.

Iz vladnega načrta se razvidi, da se je vlada ravno zarad tega za preiskavanje po domačih sodnikih odločila, ker je tem najlagljeji katasterski reviziji slediti in ker se je bala, da bi preveč časa poteklo od katasterskega merjenja do tega preiskavanja, ko bi se zad-

nje posebnim komisijam izročilo. Katasterska revizija bo do vpeljave nove postave o napravi zemljiščnih knjig baje popolnem dovršena. A namen te revizije je bil čisto drug, kakor je oni v §. 25 vladnega načrta; in zato se tudi pri reviziji napravljene katasterske meje mnogokrat ne bodo vjemale z mejami pravne posesti, nanj zanašati se pa nikakor ne bo moglo. Kako se dalje mora od sodnika terjati, da bi on zemljo meril, potem presojal in mapne kopije popravljaj, koliko so katasterske meje s pravnimi navskriž.

Iz teh pomislekov sledi potreba, da se doda preiskajočemu sodniku zvedence, ki znajo zemljo meriti. Načrt kaže, da se na to nepriliko nij porajtalo. S kratkim pristavkom k §. 14 bi se dala ta pomanjkljivost popraviti.

Drugi pristavek bi se dodal §. 26 na primer z besedami: „ob enem se imajo tam, kjer niso zanesljiva mejna znamenja, mejniki staviti.“ Ta pristavek bi pripomogel, last in meje lagljeje varovati in da bodo zemljiške knjige zanesljivejše.

Iz deželnih zborov.

Koroški deželni zbor.

Iz Celovca 20. dec. [Izv. dop.]

Bralcem „Slov. Nar.“ bode znano, da je deželni poslanec Andrej Einspieler zahteval slovenske zapisnike. Da si pa posamezni domorodci in posebno Slovenci na Koroškem, kateri žalibog tu in tam, kakor nam vedno volitve kažejo, premnogokrat priliznenim besedam nasprotnikovim verujejo, bolj prepričajo, kako jedernato je njih pravi zastopnik A. E. v kratkem govoru njim pripadajoče pravice branil, ter, da ob enem svet izvé, kako malo je slovenski poslanec zahteval in da še tega malega nam niso privoščili, naj denes tu sledi glavni zapopadek Einspielerjevega govora.

Mi dobimo le kasno stenografična poročila, ker se, akoravno imamo v Celovcu štiri tiskarne, v Gradcu tiskajo.

Einspieler pravi: „Čestiti zbor! Obžalovati moram, da se prezirajo nam pripadajoče pravice. Denes sem v vnovič primoran svoj stari in vsakemu znani predlog staviti. Visoki zbor pozna ta predlog in prepričan

sem že sedaj, kaka osoda bode moj predlog zadela. Stavil sem ovi predlog že štirikrat, ali nikoli se nij podpiral, še manje sprejel. Jaz, gospoda moja, menim, da poznam pravice in želje svojih volilcev in zaradi tega se čutim vestno primoranega, ove želje objaviti in pravice Slovencev povdárjati. Doslej sem vedno le prosil; ker pa prošnje ničesar ne koristijo, bodem denes zahteval naše pravice. Jaz namreč zahtevam, da se slovenskim občinam in občinam, v katerih Slovenci mimo Nemcev žive, meritorični zapopadek zborovih obravnav tudi v slovenskem jeziku razpošlje. Stavim pa predlog na podlagi §. 19., ker menim, da ovi §. dovolj natančno in jasno govori. Dolžni smo čestiti narod in jezik koroški Slovenci, dolžni smo paziti na enakopravnost tu živečih narodov. Drugič pa stavim predlog oziraje se na število tu bivajočih Slovencev. Koroška ima po novi štetvi leta 1869. blizu 336.000 prebivalcev, med katerimi je 118.000, toraj dobra tretjina Slovencev. Jaz menim, da je naša sveta dolžnost, ozir jemati na ove tisoče.

Tretjič je pa naše zahtevanje tudi utemeljeno v visočini davkov, katere plačujemo. Direktni davek Koroške iznaša blizu 1.120.000 gld. Od ovega davka plačujejo čisto slovenski okraji 331.000 gld. in slovensko-nemški okraji 140.000 gld.; torej plačajo Slovenci blizu 410.000 gl. direktnega davka. Tu sem imamo še prištevati indirektni davek, kateri še več iznaša; potem 78% dež. priklada, itd. Reči zamoremo torej, da Slovenci blizu 2 milijon. gold. plačujejo; gotovo lep in velik znesek!

Omeniti imam še krvni davek. Prepričan sem se je vsakdo lahko, da ravno koroški Slovenci vsako leto tako veliko število vojakov c. k. vojni podajo, da nij prave razmere več. Veliko več nego tretjina vseh asentiranih je slovenska.

Opiraje se na vse ove razloge, stavim svoj predlog ter še sledeče pristavim: Mnogokrat se čuje od vaše strani povdárjati „razvoj in daljno delovanje na ustavni podlagi.“ Gospoda moja! lepo je razvijati ustavo, ali vendar se še na temeljne državne postave ne ozirate. Ove temeljne postave, katere nam pripadajoče pravice hranijo, dajte rajše iz-

(Dalje v prilogi.)

vzet, in sicer za kazen. Bil je dijak, ter se je udeležil tudi vstaje. Od kraja je bilo določeno, da ne sme dobiti nikakšne višje službe dijak, ki se je udeležil vstaje, sčasoma pa se je odpravila ta naredba.

Tako je postal tudi ta mladenič naddesetnik. Med svojimi je bil on močno priljubljen, ker jih je kratkočasil. Zavedal se je popolnem svoje narodnosti z nekakim ponosom, kar je pri vojaci kaj nenavadnega. Po nesrečnej naključbi je bil uvrščen mladi naddesetnik v tisto kompanijo, pri kateri je bil za stotnika njegov součenec, njegov najhujši sovražnik še od poprejšnjih let. Ta stotnik je bil namreč sin višjega uradnika, in že kot mladenič sovražnik vsega, kar je slovanskega. Po rodu nij bil Nemec; a bil je še hujši, kajti bil je odpadnik od narodnosti, in takih mož se dosti dobi. Kot dijaka sta se večkrat sprla, pa odpadnik je bil vselej prisiljen, molčati. Drugi dijaci so očitali njima te prepire. Prisegel je eden drugemu večno sovraštvo.

Pri vojakihi sta se zopet sešla. Sin višjega uradnika je bil že stotnik, ko je prišel njegov sovražnik h kompaniji za naddesetnika. Stotnik je kahal vedno sovraštvo proti naddesetniku, ali nij mu mogel škodovati, kajti njegovo ponašanje je bilo spodobno. Ljubezni do svojega naroda vendar nij nikjer zakrival. Njegovi pajdaši so ga imeli za prismojenega, ker niso njegovih besedi razumeli, a tudi njegovega obnašanja ne poznali. Vendar so mu radi pritrjevali na vse, kar je govoril. Bil je izvrsten pevec, ter so ga vsi radi poslušali, ko je prepeval slovanske pesmi, v katerih se je kazala njegova vroča ljubezen do svojega naroda. Tudi častniki so bili njemu prijazni, čeravno ga je malokateri razumel, kajti vse to so imeli za nedolžno igraro.

Ne tako njegov stotnik. Njegov od jeze kipeči duh je izmišljeval slabe namere v pogubo nedolžnega, kajti on ga je imenoval za časov študentovskih odpadnika, ime, ki je ostudno vsem olikanim ljudem.

Vedel je stotnik dobro, da ima naddesetnik tudi še zdaj take misli o njem, ali da se jih boji povedati v takih okoliščinah. Ali tudi naddesetniku nij bilo neznano, da ga stotnik črti iz cele duše; a zavoljo tega se nij jezil. Vedel je, da se mu nij treba bati, kajti njegovo ponašanje je bilo spodobno, in zavoljo tega so ga imeli vsi radi, še celo sam polkovnik.

„To je hraber vojak,“ dejal je polkovnik večkrat častnikom, „njegovo prismojstvo mu ne škodi. Jaz mislim tedaj njega predlagati za častnika.“

Stotnik je kipel jeze, ali nij hotel tega javno pokazati. Na vse strani pa je gledal, da bi kako naddesetniku škodoval.

Prijazni polkovnik je pripustil svojim podložnim velikokrat zabave prirediti, ako so le okoliščine pripustile. Enkrat (bil je to dan zmage, katero je dobil njegov pelk v hudej bitki) bil je priredil polkovnik svojim častnikom veliko pojedino, ostalemu moštvu

peljevati; mesto da jih le na papirji puščate. Ako hočete ljudstvo izobraziti in po tej poti osrečiti, morate to na podlagi materinega jezika storiti. Ponovim torej končno svoj predlog, ki se glasi: „visoki deželni zbor naj sklene, da se v prihodnje slovenskim in slovensko-nemškim občinam vsaj zapopadek meritoričnih sklepov tudi v slovenskem jeziku ex offio pošilja.“ Ovi zapisniki bi komaj 2—3 pole obsegali in to bi k večjemu 100—120 gl. veljalo.“

To ob kratkem zapopadek Einspielerjevega govora, kateri je bil, kakor, zmiraj le „bob v steno.“

V deveti seji predloži g. Andrej Einspieler deželnemu zboru peticijo upravnega odbora podpiralnega društva slovanskih dijakov na graški univerzi za podporo. Prošnja se izroči finančnemu odseku, kateri je po poslancu Treju v 13. seji odgovoril ter stavil predlog, da se poda ovemu zavodu petdeset goldinarjev. Predlog se je sprejel. Ob enem se je podelilo telovadskemu društvu v Celovcu 200 gl., zgodovinskemu društvu 500 gl., naravoznanskemu društvu 1050 gld.; nemškemu podpiralnemu društvu v Gradcu 100 gold. itd.

V 11. seji je zbor sklenil, vsako leto 10.000 gld. iz deželnih sredstev podati deželnemu šolskemu svetu, da ovi podeli posameznim učiteljem ljudskih šol posebne, izredne podpore. Učiteljice in podučiteljice dobe na leto 60 gld. priboljška.

Poslanec Einspielerjev predlog, da se naj deželna zavarovalnica proti ognju ustanovi, se je dne 23. t. m. ovrigel, ker niso bili pogoji in določbe natančno zaznamovani. Prepričani smo, da dojde ovi predlog kmalu vnovič na dnevni red in to z mnogim uspehom, ker se ovi zavod ustanoviti mora. Ovega dne so se vršile dve sednici in potem se je zbor končal. Kaj in kako da so uplivi in nasledki ovega zborovanja, naj sodi vsakdo sam ter naj si bode ob enem svest, da od tako sestavljene skupščine Slovenci nič dobrega upati ne smemo; zato je na delo in pokažimo že pri sedanjih občinskih volitvah, da vemo in znamo čislati naš narodni napredek ter da smo vneti za pridobitev svetih naših narodnih pravic. Peticija slovenskih občin, ki v mnogobrojnih polah zahteva narodne naše pravice in enakopravnost, nij

prišla sedaj na dnevni red in to zaradi tega, ker še niso vse občine vposlale peticije. Stvar se bode prenesla do prihodnjega zasedanja deželnega zbora; zaspala pa gotovo ne bode, v kar so nam zvesti porok odborniki političnega društva Trdnjava, kateremu društvu bi mimogrede večjo marljivost, vzbujenost in neprenehovno delavnost želeli. Kažimo, da smo Slovenci in da nam je volja priti do boljšega zastopništva in do naših pravic. V to ime bog in sreča junaška! —

Politični razgled.

Notranje dežele.

V Ljubljani 27. decembra.

Staročehi nečejo „mladini“ čisto nič dovoliti. To je znamenje, da imata Palacky in Rieger nadejo, da bosta „mlade“ zatrla. Agitacija je velika. Od volilcev Sladkovskega se ji je posrečilo izsiliti neko nezakupnico, ki izreka nevoljo volilcev zaradi trganja sloge v narodnem taborju, in zagotavlja, da bodo Kolinci volili zanaprej le tistega, katerega bosta Palacky in Rieger kandidirala, in ki se bo zavezal, da bo v državopravnih in narodnih vprašanjih z večino poslancev hodil.

V **vorarlberškem** deželnem zboru je poslanec Thurnherr nasvetoval, naj odbor petih poročal o vplivu direktnih državnih volitev na pravice deželnega zbora.

Hrvatskemu zboru je predložena postava o neodvisnosti sodnikov, o odgovornosti hrvatske deželne vlade in bana. — Tako se avtonomija na Hrvatskem vedno bolj razvija.

Ogerska poslanska zbornica je pred božičem dovršila volitve v komisijo edinindvajsetih, ki imajo izdelati predloge za administrativno in finančno reformo. Komisija sestaje iz osem ekscelencij in šest eksministrov, tedaj iz mož, ki bi bili svoje državniške zmožnosti uže lahko pokazali. Zato nemamo upanja, da bode delo te komisije imelo kako vrednost.

Vnanje države.

V Peterburgu je zadnji pondeljek plenum **ruskega** državnega zbora zbral se, da bi se posvetoval o postavi splošne brambovske dolžnosti. Posvetovanje se bo v malo sejah sklenilo. — Po nemških novinah dela veliko hrupa neko pismo, ki jo je profesor Vambery, znani ogerski učenjak na šahovem dvoru, v nek ruski list pisal. V tem pismu Vambery Rusom daje dobre svete, kako naj si svojo oblast utrde in razširi. Mož, ki je z omenjenim pismom stopil na

stran prijateljev nezmerne carstva, je bil dozdej hud sovražnik Rusov in sploh vsega slovanstva, ki je še pred nedavnim časom Angleže opominjal, naj se protistavijo Rusom v Srednji Aziji.

Na **Francoskem** žalostna igra Bazaine še vedno noče konca vzeti, vedno se tu pa tam sliši še kak predlog, naj se može 4. septembra deno v zatožni stan. Vlada bi to iz srca rada storila, ko bi sama ne bila direktna hči 4. decembra, in ko bi ne imela v svojem naročju cele vrste mož, ki so pripadali narodni vladi onega časa, postavim gospoda Leflô in Chaudordy, ki zdaj moralni red v Peterburgu in Bernu zastopata. Zloglasni „Paris-Journal“ gre celo tako daleč, da prinaša zatožbo zoper Jules Favra in drugove. Topi publikum, ki take liste bere, je imel ono pismo za avtentično, in vlada ga je morala oficijelno preklicati. — République Française govori o ostri sodbi, ki se izreka o sedanjih stranki reda v kompetentnih političnih krogih inostranja. Radikalni list je v svojem rodoljubju zelo žaljen, da se v Londonu, na Dunaji, Peterburgu sedanje vedenje Francozov tako graja, a priznava, da je ostro sojenje proti sedanjim vodečim konservativnim stranki le preveč opravičeno. — Več francoskih listov, posebno „Gaulois“, govori o nekakem **tržaškem vprašanju**. „Gaulois“ trdi, da Italija prav resno na to misli, da bi Trst v svoje roke dobila, in da jo Nemčija v tem podpira. Na to odgovori „Köln. Ztg.“, gotovo od nemškega poslanstva v Parizu inspirirana: Vsakdo vè, da je Nemčiji le to mari, da svoj živi in mrtvi vojni material v dobrem stanju ohrani, in „G.“ sumničenje ne zasluži da bi se oziralo nanje. Kar se pa tiče tržaškega vprašanja, smemo zagotoviti, da Nemčija — Italija naj za-se sama govori — nikakoršnih planov ne godi, ki bi bili zoper integriteto Avstrije namerjeni.

Kartagena je popolno oklenena. Insurgentni se hlabro branijo, in bodo rajši forte v zrak spustili, kakor da bi se vdali. Flota se boja ne udeležuje. Mesto je že zelo poškodovano in upornikom manjka municije. Poslal se jim je od vladne strani ultimatum, ki jih terja, naj se vdado, toda uporniki ga niso sprejeli! Vlada vojska se je pomnožila, in gre zmeraj bližje k zidovom. — Karlisti in republikanci so se 9. in 10. dec. bili. Republikanska vojska je imela 44 mrtvecev in 270 ranjencev, karlisti pa nad 70 mrtvih in več ko 400 ranjenih. Španski vojni minister je k temu uspehu generalu Morionesu in severni armadi telegrafično čestital. Moriones je začel veliko novih operacij, in se proti Biscayi premika. Lomova divizija je v Asteazi.

V **berlinskih** diplomatskih krogih se bavijo se skrivno misijo, v kateri je šel

pa spodoben ples, h kateremu so se pridružili po pojedini tudi častniki.

Med moštvo kraljevalo je veliko veselje. Posebno pa je bil naddesetnik vesel, in od narodnega duha tako navdušen, da je prosil godce, naj godijo samo narodne, katere je prepeval sam na vse grlo. Vse se je tiščalo okolo njega ter mu z veseljem prikladalo.

Stotnik, ki je bil stopil z drugimi častniki v sobano, prebledel je precej, kajti zdelo se mu je, da je naddesetnik ostro nanj pogledal.

Od kraja se je premagal, ali ko je zadonela osodna pesen: „Hej Slovani!“ in ko so vsi z rokami ploskati začeli, je vstal, ter šel proti naddesetniku, kateremu je žugal.

„Dosti je tega kričanja!“ vpil je stotnik, „ta pesen je uporna. Vi ste vojaci, in iz vaših ust se ne smejo take pesni slišati, kakoršne so prepevali ustajniki.“

Naddesetnik je zardel od jeze in že je hotel nekaj ostrega spregovoriti, ali premagal se je za zdaj.

„Blagovolite prizanesti, gospod stotnik,“ odgovoril je mirno naddesetnik, „gospod polkovnik je nam dovolil denes veseliti se, kolikor je kateremu ljubo in drago; tudi drugi gospodje častniki drže našo zabavo za redno. Zato tudi popevamo, in ako se vam ta pesem, katere zaumena vi ne morete pojmiti, nij priljubila, zavoljo tega nij še vstajna, ampak to je pssem narodna, ki se je prebudil ravno iz dolgega spanja. Drugače smo pa tudi cesarju vselej udanost pokazali v vsakej bitki, in zato se nij treba bati, da bi nas pripravila ta pesem ob udanost, še manj pa, da bi bili zato uporniki, ako jo pojemo. Kdor ljubi svojo domovino, ljubi tudi svojega gospoda.“

„Poglejte ga“, zavpil je stotnik razkačen „on se predrzne svojemu poveljniku ustavljati. Nij mi treba vaših prič, — vsem pričujočim povem, da je ta pesem ustajna.“

„Gospod stotnik“, odgovoril je naddesetnik malo razsrjen, „pomnite dobro, kedaj ste rekli, da je moja pesem —.“

„Kaj, ta človek mi hoče zabavljati?“ zakriči stotnik ter z roko namahne, kakor da bi ga hotel udariti.

„Le postopite se,“ rekel je naddesetnik, ter za en korak nazaj stopil. Oči so se mu iskrale od jeze.

„O, pa ti ubogi Čehček!“ zakričal je stotnik, ter v njega silil, „saj ste vsi skupaj sodrga!“

Zastonj so mu branili drugi častniki, naj se ne bliža naddesetniku, katerega obličje je pobledele že od kipeče jeze.

„Ha, on zasramuje moj narod!“ zavpil je naddesetnik tako grozno, da so se vsi prestrašili, in poprej nego bi se bil kdo mislil, vrgel se je kot razdražen lev na stotnika, ter ga mahom na tla podrl. Močne pesti so stisnile grlo, in v trenutku stotnik nij več dihal. Zopet k življenju obuditi ga, bilo je vse zastonj.

(Konec prihodnjič.)

predsednik crnogorskega senata Petrović v Peterburg. Hladno obnašanje med Črnogoro in Peterburgom je menda nehalo. Dokaz temu je tudi to, da je car zadnji čas veliko albanskim gospodarjem rede podelil.

Dopisi.

Iz Podčetrka na slov. Štajerskem 23. dec. [Izv. dop.] Naši tržani zelo za svoj trg skrbijo. Zmirom se kaj novega stavi ali popravlja in vzadaj in po straneh skoro vsake hiše, se lepi vrti, zelo podobni mestnim parkom zasajajo. V novejšem času so si preskrbeli tudi šest svetilnic, da jim temne noči do polnoči razsvetljevajo. To bi bilo vse lepo za naše tržane, ko bi le taki nemškutarji ne bili. Ali koliko jim hasni njih nemškutarstvo, pokazale so zadnje volitve volilnih mož. Akoprem so liberalni vsi, vendar nihče nemara za njih nemškutarsko vulgo „psevdo“-liberalnost. Ako bi bili oni narodni, gotovo bi več pomagali in hasnili vsej okolici, ker bi veliko več zaupanja in tedaj vpljiva imeli. Tako jih je pa zadnjič nezgoda zadela, da je bil njih župnik zagrizeni „pravničar“ v njihovi občini kot volilni mož izvoljen. Ti nemškutarji vedno kriče, da se morajo otroci v šoli nemški učiti, ker slovenski že tako znajo. Ali kako naši tržani slovenski znajo, kažejo napisi pri cesti: „Iz Bičem pokati itd.“ Tedaj slovenski pravopis prav dobro umejo! Seveda, da nemških napisov ne manjka.

Govorica je tudi tukaj, posebno kjer so volilni možje doma, ki so Kosarju glas dajali, da bodo zdaj za to, da so njega volili, veliko plačilo dobili; kar je seveda neverjetno ali mogoče. Kdo tedaj korupcijo razširja in seje? Vedite, da bode prišel čas, ko se bode vse to nad vami samimi maščevalo.

Tudi se govori med pravničarji, da si g. Vošnjak zdaj ne upa ničesar govoriti v državnem zboru, da si on celo na Dunaj ne upa. Ali kako težko je to kmetom dokazati, da vse to nij res, ako jim tudi celi govor g. dr. Vošnjaka podajam. Naši kmetje so prej vendar nekaj pametnejši bili, ali duhovensko primojduševaje jih je zdaj tako zmotilo, da skoro ne vedo nič politike več. Bučki župnik je celo s tem volilce strašil, da bodo morali še eno nadstropje nad šolo zidati, ako bodo g. dr. Vošnjaka volili. Zopet en dokaz prapora: „proč s šolami“.

Učitelji vidijo, tukaj kaj jih čaka, ako bi pravnarstvo zmagalo, in vendar so tako malomarni, vsaj pri nas, da ničesar ne store, kako bi ljudstvo prav podučili. Oni bi imeli biti tudi učitelji odraščenege prostega ljudstva, ne samo malih otrok. Delajmo torej z vsemi močmi, da ne pademo v srednji vek, v vek temote in barbarstva nazaj!

Iz Belgrada 22. dec. [Izv. dop.] Zakon v kovanju srbskega srebrnega denarja je podpisal knez baš na dan sv. Andrija, to je tisti narodni praznik, katerega Srbija vsako leto slavlja kakor spomin na priznanje samostalnosti Srbije od strani drugih držav. Več sto let je že minolo, odkar Srbija nij imela svojega denarja, zbog tega si lahko mislite, s kako radostjo je srbski narod sprejel taj zakon.

Vlada je skupščini predložila tudi promeno glede mere. Nekoliko skupščinarjev je bilo protivnega mnenja tej promeni, kajti botali so se velikih stroškov, katere bi narod imel za kupovanje novih vag in mer. Ko jim

je pa minister financije to stvar razjasnil, da se novi, metrični zistem ne bode odmah vpeljal, in da ne bo trebalo novih mer in vag kupovati, ker se morejo stare po novem sistemu popraviti, in da narod skoz to mnogo dobi, kajti do zdaj so veljale tri različne mere, tako da so kupci kmeta lahko varali, je skupščina primila vladni predlog, da se v Srbiji vpelje nova mera po metričnem sistemu. Tudi glede šol je vlada predložila, da se namestu 6 gimnazijalnih razredov, kolikor jih je do zdaj bilo, napravi 7, kar je i skupščina potrdila. Še eden glede človečanstva važen predlog je bil sprejet, in to, da se telesna kazen v stoječi in narodni vojski odpravi. Včerajšnji list „Srp. Novine“ prinesel je že taj zakon, kateri ima stopiti v život na „Cveti“ 1874. letá. „Cveti“ to je tisti dan, ko je knez Miloš pred 60. leti v Takovu s zastavo v rokah stopil pred narod rekoč: „Evo mene a eto Vam rata s Turcima.“ Taj dan bil je početek osvobodjenja srbskega naroda od krvoločnih Turkov, a taisti dan 1874. leta osvobodil bo Srbe od šibe in palice.

Domače stvari.

— (O prihodnjem ljubljanskem škofu) se je vendar enkrat začelo obče govoriti in pričakovati je, da utegne kmalu imenovan biti, ker ga res tudi dosti dela čaka. Vse stanove v deželi bi zadovoljilo imenovanje našega rojaka in stolnega prošta g. dr. Pogačarja, kateremu so razmere naše škofije na tanko znane in kateri bode gotovo tudi svoje skušnje in bogate duševne darove za to porabil, da bi cerkvi na čast in domovini na srečo služilo. Novi škof bode na cerkvenem polji imel neizmergo veliko opraviti. Za ta poklic je zgoraj imenovani gospod posebno sposoben in tudi vemo, da pred vsem ljubi delovanje na cerkvenem polji, torej smemo od njegovega imenovanja naj boljši vspeh pričakovati.

— (Dr. Vošnjaka) je imenovalo dunajsko slovensko društvo „Slovenija“ v shodu 24. t. m. za častnega uda.

— (Ljubljanske čitalnice občni zbor) na Štefanji dan je bil sredno obiskan. Voljeni so stari odborniki izvzemši dr. Zarnika, ki je že prej izrekel, da nove volitve ne prevzame, in Fr. Potočnika. Trem pevcem se je votirala zahvala.

— (Kožé v Ljubljani) se čedalje bolj širi. Bólnica na Poljanah je že prenapolnena, zdaj so novo odprli v Trnovem. Tudi po privatnih hišah se zdravnikom od dne do dne bolniki množe. Ker je med ubogimi mnogo jih, ki niti ne vedo kakšno bolezen imajo, naložil je magistrat posebni komisiji svoje sanitetne policije, da po hišah iščejo nenaznanjene bolnike. — Ker reči tako stoje, je res impertinentno, da znani ljubljanski dopisnik „Vaterlandov“ pravi, da so si profesorji sami naredili vakance do 7. januarja, ter da epidemije prav za prav niti ne bi bilo.

— (Dr. Costa) je prosil, da bi smel nositi svoj Jurjev „orden“, ki mu ga je dal papež. Dovoljeno mu je in zdaj ga bode nosil.

— (Rojanska čitalnica) uljudno vabi vse častite ude k druževni večerni zabavi, katero napravi dne 31. t. m. — Začetek ob 8½ uri. Prosi se pri vходу listek oddati.

— (Mariborska čitalnica) ima v sredo 31. grudna ob 7. zvečer občni zbor. Program: Sporočilo tajnikovo; račun denarničarjev; predlog, da se društvo v druge prostore preseli, eventualno, da se društvo razide; posamezni predlogi udov.

— (Politično društvo „Soča“) bo imelo redni občni zbor 15. januarja 1874. Kraj, dnevni čas in dnevni red tega občnega zbora naznanimo v prihodnji številki.

— (V čitalnici goriški) je — kakor „Soča“ piše — dognana poravnava, vsled katere odstopi sedajni odbor in bode sklican nov občni zbor na 30. t. m., da voli nov odbor na podlagi pogodbe mej obema strankama. Po tej pogodbi bode bodoči predsednik čitalnice g. Jeglič in odborniki sledeči gospodje: Vikt. Dolenc (denarničar), prof. Povše, prof. Erjavec, A. Hribar, dr. Jakopič, Andrej Marušič, dr. Tonkli, Vodopivec. Želimo, da bi se temu odboru posrečilo, zopet oživeti čitalnico.

— („Slov. Gosp.“) se je glede šol zopet ne malo urezal. On zagovarja namreč v svoji zadnji številki predlog Walterskirchnov v štaj. deželnem zboru, da bi se učitelji iz deželnega zaklada plačevali. „Gosp.“ in njegovi konservativci so tako kratkovidni, da ne spoznajo, kam ta predlog meri. Ako bi se bilo letos to sklenilo, bi drugo leto gotovo obveljalo še to, da naj deželni odbor ali deželni šolski svet učitelje tudi imenuje. — Prvič je potem vsa avtonomija, katero ima še ljudstvo vsaj nekoliko v zadevi šol in učiteljev proč. Učitelji postanejo vsled take škodljive centralizacije od ljudstva neodvisni, a toliko odvisnejši od vlade, enako, kakor uradniki. Utegnejo postati potem gotovo same narodne ničle, če ne celo pravi vladni in nemškutarski cvet. Tako mi to stvar razumevamo.

— („Učiteljski Tovariš“) graja v svoji zadnji številki one učitelje, kateri se orgljanju odpovedujejo. Kdor to res stori — toda takih je malo — mora imeti že zdatne uzroke. Morebiti mu za orglanje cerkev nič ali jako malo plačuje, ali ga pa ta posel ovira v spolnovanji svojih učiteljskih dolžnosti. Na vsak način je pa opuščanje te službe šoli le na korist, kar bi torej „Uč. Tovariš“ zagovarjati moral, a ne grajati.

— (Trije enakomisleči). Lohninger je v štajerskem deželnem zboru rekel, da se mu ne zdi verjetno, da bi zbor s povišanjem plače zadostno število učiteljev pridobiti zamogel. Te besede je hitro staknil mariborski „Gosp.“, ker so voda na njegov mlin. Pa tudi Močnikov — „Učiteljski Tovariš“ jih je pobral iz „Gosp.“, kakor da bi to spadalo v njegovo mavho. G. Močnik, s tem ne kažete, da ste „tovariš“ učiteljev, ampak le „Gospodarjev“ in njegovih privržencev, učiteljskih — nasprotnikov. —

— („Slovanski pedagog“) pedagoški časopis, ki je lansko leto v Pragi v vseh slovanskih jezikih izhajal, bode l. 1874 zopet v Pragi izhajal in sicer skrat na leto v zvezkih po 3 pole. Veljal bode po pošti 3 gld. 50 kr. na leto. Priporočujemo ga vsem slovanskim učiteljem. Naročuje se v Pragi na Smihovem št. 339.

— (Iz litijjskih hribov) se nam piše, da tamošnji duhovniki pravijo, da ne bo dobil odveze, kdor bere „Slovenski Narod“ ali „Slovenski Tednik“. Ali nij to že prav butelnast fanatizem?

— (O imeniku vseh slovenskih učiteljev) — katerega še nemamo — nam piše nek učitelj iz Goriškega: Že pred letom dni smo pošiljali g. Močniku in g. Lapajnetu gradivo za imenik vseh slovenskih učiteljev. A kako je to, da tega imenika še dan danes nemamo? Prosimo odgovora.

— (Učiteljsko konferencijo) imajo v pondeljek 29. t. m. učitelji ljubljanske okolice. G. Gariboldi je že naprej zaukazal o katerih točkah naj se nemški in o katerih se sme slovenski govoriti. Čudna navada! Pri tej priliki bode ta vitez zopet za svoje pol-miš-pol-tič-društvo agitiral, in svoje podložne učitelje priduševal na naročevanje svoje „Schulzeitunge“.

— (Ljutomerski okrajni zastop) je imel 22. t. m. svoj občni zbor. V zadevi oskrbovanja cest se je sklenilo, da bodo občine ceste navaževale, nasproti sedanjim navadi, ko je odbor to preskrboval, za kar se je večja okrajna naklada pobirala. — Šolnina se je prevzela na okrajno blagajnico. — Za okrajni šolski svet (t. j. za plačevanje učiteljev) se je dovolilo 6000 gold. Da se stroški za okrajno blagajnico pokrijejo, trebalo bode za l. 1874. 22% okrajne doklade, ki se sme z ozirom na druge okraje prav nizka imenovati. Sprejela se je prošnja na deželni zbor, da ostane za prihodnje čase okrajnemu šolskemu svetu pravica, imenovati si svoje učitelje. — Naposled je bila volitev 1 uda v okrajni šolski svet. Voljen je sicer naroden in značajan kmetovalec, g. Farkaš iz Ilijaševca, a želeli bi bilo, da bi se bil izvolil izvedenec v šolstvu in ob enem delaven mož, kakoršnih primanjkuje pri našem okrajnem šolskem svetu, da bi se šolstvo v našem okraju na večjo stopinjo povzdignilo in sicer glede pomnoženja in razširjenja šol, kakor tudi v narodnem in didaktičnem obziru. Pa v prihodnje več o tem.

— (Iz Svetinj pri Ormužu) se nam piše 24. t. m.: Zadnje nedeljo je imel naš okrajni šolski svet sejo, ter je med drugim sklenil, da se ima enorazredna tukajšnja šola razširiti v dvorazredno, ker pa nij prostora v starem poslopju, se ima to podreti in novo sezidati. Vse to pa se ima zgoditi, če bo le mogoče, uže prihodnje leto. Občine tukaj všolane bodo že s 1. januarom 1874 začele pobirati denar in tako je mogoče, da bo za leto in dan že stala tik cerkve druga velika zgrada. Tako je prav. — Tako naj dela naš šolski svet za naprej.

— (Za podpiralno zalogo slovenskih vseučilišnih dijakov v Gradci) so dalje darovali gg.: dr. J. Mencinger, advokat v Kranji 5 gld. (2 letni donesek); dr. Ben. Ipavc, zdravnik v Gradci 5 gld. (2. l. don.); dr. A. Lušin, vseuč. prof. v Gradci 3 gld. (1. l. don.); dr. Krek vseuč. prof. v Gradci 5 gld. (3. l. don.) Za te darove se uljudno zahvaljuje Odbor.

— (Iz Ljutomerske okolice) se nam piše: V Lezanjevcih je voljen za župana značajan slovenski kmetovalec, g. Murkovič, ravno tako v Šalencih, kjer je voljen g. Bežan, ki že veliko let hrabro županuje in vedno deluje v smislu slovenske stranke.

— (Nesreča) 14. t. m. se je pri Podčetrtku kmetški fant v Sotli utopil. Pil je prej celo popoldne poleg svojih tovarišev; na večer pa domov šedši v Sotlo zašel in stoje utonil. Nekaj tednov prej pa se je na hrvaški strani Podmilonom nek kmet obesil

in zraven z nožem vrat prerezal. Uzrok samomora je neznan.

— (Iz Mozirja) se nam piše: Denes so prišli brodniki dveh tukajšnjih trgovcev od daljnega kraja — iz Kalafata. Do zdaj so se naši brodniki samo do Zemuna, Pančove in Belgrada upali, letos pa so jo zaradi slabe cene še naprej porinili in so tako našo kupčijo v naj daljše kraje razširili. Zahvaliti se imamo za ta uspeh vrlima gospodarjema J. Lipoldu mlajšemu in Bankotu, ki zdaj sploh slovita kot naj bolj vneta podvzetnika.

— (C. kr. žandarske silovitosti.) Iz Čabra se nam piše: 16. oktobra ob 3. popoldne sem bil šel po svojih opravilih na Travo na kranjsko stran. Ker se pri nas nahajajo volkovi, vzamem za svojo osobno obrambo svojo puško in po postavi tudi orožni list (Waffenpass) soboj. Ko vstopim nekaj na kočevsko stran, pridero naglo k meni žandarji, in me vprašajo: Imate-li „vaffenpass“? Jaz jim precej pokažem svoj orožni list. Žandarmi ga čitajo in ker ga ne razumejo, rečejo: „taj hrvatski orožni list ne velja pri nas nič“ in mi pograbiho mojo puško, odneso jo v Kočevje. Bil sem pozvan na 11. novembra k sodnji v daljno Kočevje in tam mi prebero pritožbo žandarjev. In evo, tu sem slišal, da žandarski protokol niti nij resničen, ker nijso naznanili, da sem imel svoj orožni list, če prav ne švabskega, pri sebi. Potem sem bil izprašan vse natanko. Na vse zadnje mi je bilo rečeno, da pride moj „urtel“ k moji sodnji v Čabar. Zdaj pa željno pričakujem rešenja, da bodem videl, kako pogrdujejo žandarji postave in nedolžne poštene ljudi s tako škodo in sramoto pripravijo, prav po nepotrebnem! Je-li to red?

— (Iz Št. Jurja pod Rifnikom) na južni železnici se nam piše: Pisali ste v dopisu iz Celja od 19. decembra, da se je tudi v občini svet. Jurja pod Rifnikom pokazala živinska kuga. Resnica je, da ste dve govedi v naši občini zboleli, kateri je c. kr. deželni živinski zdravnik gospod dr. Klingan v navzočnosti podpisanega župana dne 23. decembra preiskal. Kazalo se je, da je edno omenjenih govedetih nekaj malega na želodcu bolno, pri drugem se kaže vnetica desnih pljuč. Prosim gg. dopisnike, da v tako važnih zadevah ne gredo čez resnico. — Naznanjam tedaj, da se v občini svet. Jurja pod Rifnikom še nij prikazala živinska kuga, in da se sme tukaj živina brez kakega zadržka kupovati in odtirati. — Občina sv. Jurja pod Rifnikom na južni železnici. Dr. Ipavec, župan.

— (Iz Ljutomera) se nam piše: Kuga razsaja v bližnjem okraju ptujskem in c. kr. namestnija je ves slovenski Štajer kot kuge sumljiv razglasila. Poduka od strani zvedencev je pri takih nesrečah ljudem najbolj treba. Na to naš slovenski okrajni zastop gotovo nij mislil, ko je na predlog nemškutarja pri zadnjem občnem zboru iz službe odpustil — svojega okrajnega živinozdravnika — in to iz same prevelike varčnosti.

— (Slovensko gledališče) je bilo zvečer 25. t. m. dobro obiskano in že lani v našem listu hvaljena igra „Požigalčeva hči“ se je tudi letos izvrstno igrala. — Ker imamo na teden samo eno slovensko predstavo, menda je vendar opravičena želja, da vi-

dimo več novih iger, a ne da se že igrane precej ponavljajo.

Razne vesti.

* (Neki Theodor Schiff), ki je še nedavno po Gorici sè svojo v horendni nemščini pisano „Görzer Ztg.“ strašil, po tem pa nemško žurnalistiko v Gorici, „am äussersten Zipfel Deutschlands“ na kol obesil, se zdaj že nekoliko časa iz našega čestitega Valvasorja norca dela, ponatiskovaje iz njega v feuilletonu „Triester Ztg.“ vraže, pravljice o hudiču, copernicah itd., in druge bedarije, katerih pa Valvasor nij toliko v svoji knjigi zakrivil, kakor pa jezuit Francisci, kateremu je Valvasor svoje knjige rokopis izročil, „um es in ein reines Deutsch zu bringen“. Opomniti je tudi treba, da se Valvasor, ki je hotel zvesto naslikati slovenski narod v vseh njegovih krepostih in slabostih, teh stvari v svoji knjigi nij mogel in nij smel ogibati. Nasproti Schiffovim babjim čenčarijam se moramo sklicevati na besede najslavnejšega nemškega zgodovinskega g. Leopolda Rankeja v Berlinu, ki imenuje Valvasorja „die unschätzbare Quelle Oesterreichs für das Zeitalter der Reformation“. Za dragocenosti Valvasorjeve knjige pa se ve da od samega škandala živeči nemški žurnalist nema nobenega razuma.

* (Nino Bixio), znani general in slaven italijanski patrijot, je te dni stoprv 52 let star umrl v Haagu na Nižezemskem. Vsa Italija žaluje po njem.

Tržna poročila.

Iz Dunaja 20. dec. Kakor se je bilo uže bati, je bil semenj zadnji teden popolno mrtev. Prodalo se je vsakovrstnega žita strašno malo, akoravno so prodajalci zelo ponujali. Pšenice je prišlo komaj 20.000 vaganov na trg; cena ji je precej za 10 kr. padla. Tudi rež je bila za 10—15 kr. cenejša; prišla je samo iz Galicije. Ječmena nijso niti malini niti za pivo potrebovali; padel je za 15—20 kr. Prodalo se ga je komaj 7000 vaganov. Koruza je bila za 15 kr. bolj po ceni. 600 centov lepe banaške se je prodalo po 15 gld. 20 kr. Proso, prav lepo, je bilo po 4 gld. 55 kr., in prodali so ga 1000 vag. Ovsu se nij potrebovalo, in tudi špekulanti so ga v nemar pustili; padel je za 4 kr. Plačevali so ga do 2 gld. 18—20 kr. Moke se nij nič prodalo, ker so se ljudje že prej za praznike preskrbeli.

Iz Pešte 20. dec. Kakor vsako leto proti koncu je bil tudi pretečeni teden semenj strašno slab. Kupcev je manjkalo. Pšenici je takoj iz početka tedna cena za 20 — 30 kr. padla, in pozneje so kupci še večj terjali, tako da je še za daljnih 5 kr. zgubila. Prodalo se je pšenice 140.000 centov. Po reži se je prav malo popraševalo, in še pri nižani ceni 10 do 15 kr. se je je komaj 10.000 vaganov prodalo. Ječmena je lepega manjkalo; bil je sploh za 10 do 15 krajcarjev ceneji in prodalo se ga je okolo 31.000 vaganov. Koruza se je iz začetka tedna po ceni preteklega tedna prodajala, pozneje je pa tudi 5 do 10 kr. zgubila. Prodali so koruze 30.000 vaganov. Ovsu so cene ostale, a prodalo se ga je komaj okoli 27.000 vaganov. Sočivje je tudi ta teden dober semenj imelo. Grah je bil po 6 do 7 gld. cent. Fižola se posebno za Erdeljsko veliko kupuje, ker je bila tam slaba letina. Bil je po 5 gold. 50 kr. do 6 gl. 25 kr. colni cent. Leča je bila po 5 do 8 gl. Pšeno po 8 gl. do 8 gl. colni cent. Detelja lucernka se je dajala cent po 28, rudeča po 26 do 27 gl. — Med je bil po 18 do 23 gl., vosek po 77 do 90 gl. Špeh iz mesta po 40 gl., iz dežele po 30 gl. cent.

Poslano.

Da si mi bode uredništvo „Slov. Naroda“ potrdilo, da z novico tikajočo se g. Zamej-

čevega zdravniškega šušmarstva, natisneno v „Sl. Nar.“ od 7. dec. 1873 nijsem v nobeni neposredni zvezi, temuž je spisalatelj one notice k večjemu v društvu mogel slišati ono zgodbo, — vendar moram tudi jaz o tej stvari izpregovoriti, ker me „Danica“ in „Slovenec“ z imenom napadata, in skušata stvar krivo zasukati. — Jaz sem bil poklican k bolniku v Dravljje. Diagnosticiral sem „pneumotyphus“, to je pljučnico z vročinskimi prikazki. Ordinal mu nijsem „vode“, ampak alopatična zdravila. Kaj sem zapisal, to kažejo recepti, o tem nijsem odgovoren dopisniku omenjenih listov, ker svoje vednosti in pravice nijsem nabral iz kake posamezne homeopatične knjige, ampak se po postavnem potu na univerzi izobrazil in v postavni praksi med strokovnjaki izuril. Iz prve nevarnosti sem bolnika rešil in zboljšanega pustil, ko sem od njega šel. Da mu utegne na večer slabše prihajati, na to sem jaz bolnikovo okolico opomnil in s pristavkom, da smrtne nevarnosti nij, njih prosti volji prepustil previdenje s sv. zakramenti. Čez sedem dni potem, ko me je vaša homeopatija nadomestovala, pride jokajoča žena iz Dravlj in me prosi, naj bolnika obiščem, ker je v smrtni nevarnosti. Užival je bolnik zopet iz „flaš“, kakor dopisnik pravi, in zdaj je že precej močan.

Ako ste vi, g. dopisnik homeopatijo priporočali, in dr. Maderja pa Zamejca priporočali, nijste prav storili, kajti smeli bi bili le o dr. Maderju govoriti, ker on je izobražen zdravnik. Kako pa morete Zamejca kot zdravnika priporočati, kaj je on medicine študiral? kje ima potrebne podloge v patologičnih in fiziologičnih vednostih? On nima nobene zdravniške pravice, in medicino zlorabi. Naj ostane pri svojem kopitu in ne roma od hiše do hiše s svojimi kuglicami. Kajti ko bi se g. Zameje utegnil izgovarjati, da vrači iz usmiljenja, moram mu povedati, da ni jaz niti drugi ljubljanski zdravniki, ki zdravimo ljubljanske uboge, nijsmo nikdar g. Zamejca našli pri njih, ki so v revščini in potrebni usmiljene roke. On hodi le tam, kjer se kaj pod prstom čuti.

Toliko denes. Ako bode treba, pa izpregovorimo g. Zamejcu o njegovi homeopatiji, njegovem vračenju, njegovih mrtvaških listih in njegovem življenju še več in malo drugače. V Ljubljani 24. dec. 1873.

Dr. Fr. Ambrožič.

Poslano.

Vsem bolnim moč in zdravje brez leka in brez stroškov.

Revalescieri du Barry

v Londonu.

Odstranjenje vseh boleznij brez leka in stroškov z izvrstno zdravilno hrano Revalescieri du Barry iz Londona, katera pri odraslih in otrokih svoje stroške 50krat v drugih sredstvih prihrani.

Izpisek iz 75.000 ozdravljenj boleznij v želodci, v živcih, v drobu, v prsih, na pljučah, v grlu, v dušnjaku, na žlezah, na ledvicah in v mehurju — od kojih se na zahtevanje posnetki zastoj in franko dopošljejo:

Spričevalo št. 64.210.

V Napolju, 17. aprila 1862.

Moj gospod! Vsled boleznij na jetrah sem bival sedem let v strašnem stanju sušenja in vsakovrstnega trpljenja. Nijsem bil v stanju ne čitati niti pisati; moji živci so se tresli po celem životu, slaba prebavljivost, vedna nespečnost in imel sem zmirom razburjene živce, da nijsem nikjer našel miru, pri tem sem bil tudi silno otožen. Mnogo zdravnikov je svojo umetnost poskušalo, a ne da bi moje trpljenje olajšali. V popolni obupnosti sem Vašo Revalescieri poskusil in zdaj, odkar sem jo tri mesece užival, se zahvaljujem ljubemu Bogu. Revalescieri zasluži največjo hvalo, ona me je popolnem zopet ozdravila, tako, da morem svoje družbinsko stališče zopet zavzimatei. Z iskreno hvaležnostjo in popolnim spoštovanjem

Marquise de Bréhan.

Spričevalo št. 65.810.

Neufchateau (Vogesen), 23. dec. 1862.

Moja hči, 17 let stara, je trpela vsled pomanjkanja svojih pravil na strašni razburjenosti živcev, imenovani sv. Vidov ples, in vsi zdravniki so dvomili na mogočosti kakšne pomoči. Od tega časa sem ji, po nasvetu prijatelja, Revalescieri dajal, in ta izvrstna hrana jo je na začudenje vseh, kateri trpečo poznajo, popolnem ozdravila. To ozdravljenje je tu veliko pozornost vzbudilo in mnogo zdravnikov, ki

so to bolezen za neozdravljivo proglasili, se zdaj čudi, mojo hčer močno, čvrsto in popolnem zdravo videti. Martin, Officiere Comptable en retraite.

Tečnejši kot meso, prihrani Revalescieri pri odraslih in pri otrocih 50krat svojo ceno za zdravila. V plehastih pušicah po pol funta 1 gold. 50 kr., 1 funt 2 gold. 50 kr., 2 funta 4 gold. 50 kr., 5 funtov 10 gold., 12 funtov 20 gold., 24 funtov 36 gold., — Revalescieri-Biscuits v pušicah 2 gold. 50 kr., 4 gold. 50 kr. — Revalescieri-Chocolatée v prahu in v ploščicah za 12 tas 1 gold. 50 kr., 24 tas 2 gold. 50 kr., 48 tas 4 gold. 50 kr., v prahu za 120 tas 10 gold., za 288 tas 20 gold., — za 576 tas 36 gold. — Prodaje: Barry du Barry & Comp. na Dunaji, Wallfischgasse št. 8, v Ljubljani Ed. Mahr, v Gradcu bratje Oberanzmeyer, v Innsbruku Diechtl & Frank, v Celovcu P. Birnbacher, v Lenci Ludvig Müller, v Mariboru F. Koletnik & M. Morič, v Meranu J. B. Stockhausen, kakor v vseh mestih pri dobrih lekarnah in specerijskih trgovcih; tudi razpošilja dunajska hiša na vse kraje po poštnih nakaznicah ali povzetjih.

Listnica uredništva. Dopisniku iz Č. Ko bi nam bili dopis ob pravem času poslali, bili bi ustregli; zdaj pa je stvar zastarela. — Vse gospode naročnike prosimo, da se v oprašanjih, ki se tičejo naročnine, reklamacije itd. ne obračajo na uredništvo, ki ima že z duševnim uredniškim delom dovolj posla in se čisto nič ne utika v gospodarski del, — nego naj take reči adresirajo na administracijo.

Tuji.

24., 25. in 26. decembra:

Evropa: Moser s sinom iz Vipave. — Braunstein, Burba iz Dunaja. — Kuritz, Simonetti iz Celja. — Gruden iz Vrhnik. — Smoquina iz Trsta. — Kraina iz Gradca. — Rožič iz Zagreba. — Conrad, Blaschka iz Thörl. — Sellen iz Trsta. — Matjaž iz Kranja. — Lerch Lud., Lerch Karl, Obidič iz Trebiža.

Pri Elefantu: Augustič iz Vira. — Engelhardt, Zumerak, Lauter iz Gorice. — Zupan iz Reke. — Schwarz iz Gradca. — Česnik, Prohaska iz Knežaka. — Jerouscheg iz Bistrice. — Kanderl iz Trsta. — Grof Pače iz Fonovič. — Dr. Kraus iz Planine. — Askonas iz Toplice. — Hribar iz Prage. — Samkug iz Trsta. — Herman iz Maribora. Fabek iz Zagreba. — Scholheim z gospo iz Trsta. — Schwinger iz Loža.

Pri Maliču: Hirschmann, Herty iz Dunaja. — Loser iz Pešte. — Pollach iz Dunaja. — Žvanut iz Fužin. — Dr. Zindler iz Novega mesta. — Milner Julius iz Dunaja. — Crasovich iz Trsta. — Krenner z gospo iz Loke. — Milner Moritz, Franzluther iz Dunaja. — Weiser iz Brna. — Sitz iz Zagorja. — Semko z gospo iz Ljubna. — Peyerle iz Trsta. — Mittenhuber iz Bude. — Wubinski, Lerch z gospo iz Trebiža.

Pri Zamorecu: Vandič iz Poličan. — Mayr iz Bitinje. — Karlin iz Gradca. — Weigel Ana iz Gorice. — Waller iz Oseka. — Werhouz iz Beljaka. — Bambachar z gospo iz Maribora. — Bally iz Reke.

Dunajska borza 27. decembra

(Izvirno telegrafsko poročilo.)

Enotni drž. dolg v bankovcu	69	glid	45	kr.
Enotni drž. dolg v srebru	74		20	
1860 drž. posojilo	103		75	

Akoije narodne banke	1005			
Kreditus akoije	238		25	
London	113		45	
Napol	9		10	
U. a. cehar				
Brebu	108		30	

„Listki“.

Pod tem naslovom bode „Narodna tiskarna“ v Ljubljani izdaval zbirko spisov beletrističnega in znanstvenega zapopadka v zvezkih po 20 do 50 krajcarjev.

Prvih pet zvezkov je že na svitlo prišlo in jih imajo na prodaj: „Narodna tiskarna“ v Ljubljani in Mariboru in sledeči bukvarji:

V Ljubljani: Janez Giontini; Jurij Lercher; Zeschko & Till; Otokar Klerr. — V Celovcu: J. Leon; E. Liegel. — V Mariboru: E. Ferlinec. — V Trstu: F. H. Schimpf. — V Gorici: Karel Sohar. — V Celji: Karel Sohar. — V Ptuj: Vil. Blanke. — V Zagrebu: Leopold Hartman.

I. zvezek.

Stenografija, sp. dr. Ribič. — Životopisje, sp. Rajč Bož. — Prešern, Prešerin ali Preširen, sp. Fr. Leistik. — Telečja pečenka, novela, sp. J. Jurčič. — N. Machiavelli, sp. dr. Ribič. — Pisma iz Rusije, sp. dr. Celestin. — Trstvo z grozdom na Ruskem, sp. dr. J. Vošnjak. — Čegava bode? sp. J. Ogrinec. — Narodni jezik in trgovina, spisal L. Haderlap 25 kr.

II. zvezek.

Ivan Erazem Tatenbah. Izviren roman, spis. J. Jurčič 50 kr.

III. zvezek.

Prvi poljub. Novela, spisal J. Skalec — Na črni zemlji. Novela, spisal J. Skalec 25 kr.

IV. zvezek.

Lepi dnevi. Spisal Paulus. — Plašč. Novela. Ruski spisal N. V. Gogol; poslovenil L. Gorenjec. — Nekoliko opazek o izdaji slovenskih narodnih pesni. Spisal prof. dr. Krek 25 kr.

V. zvezek.

Meta Holdenis. Roman, francoski spisal Viktor Cherbuliez, poslovenil Davorin Hostnik 50 kr.

Proda se posestvo

v Tlakah pri Šmarji pod Ljubljano, s celo pripravo vred za 6300 gold. takoj; da se tudi v najem. Vse pod ugodnimi pogoji. (334—2) Natančnejše pové Jože Novak, posestnik v Tlakah.

Razglas

hranilnice in zastavljavnice ljubljanske.

Zarad sklepanja računov za II. semester 1873 bo

hranilnica

od 1. do 15. januarja 1874, in

zastavljavnica

od 30. decembra 1873 do 16. januarja 1874

zaprta.

Ravnateljstvo hranilnice in zastavljavnice.

V Ljubljani 13. decembra 1873.

(329—3)

Javno pripoznanje.

V tekočem letu sem svoje imetje tukaj in na Ogerskem pri „prvi občni zavarovalni banki Sloveniji“ v Ljubljani zavaroval. Slučajno je zadela zavarovane reči na Ogerskem v preteklem mesecu požarna škoda. Omenjena banka je brž, ko se jej je naznanila škoda, stvar točno preiskala, ter mi dotično odškodnino v popolno mojo zadovoljnost pošteno izplačala. Ta slučaj mi daje povod, da banko „Slovenijo“ vsem posestnikom iskreno priporočam.

V Trstu, dne 24. decembra 1873.

F. Kalister l. r.,
veletržec v Trstu.

(340—1)

Pred sleparstvom se svari!



Med mnogimi naznanili, posebno za ure, merijo marsikateri na to, pokrajinske prebivalce preslepariti. Naj se vsak varuje z lastnega dobička takšne ure kupitii, za katere firma prodajalca ne dá dovoljne garancije. Pri meni kupljene ure se vsak čas ali izmenjajo ali nazaj vzamejo, dokaz najstrogejša solidnosti!

Neverjetno, pa resnično!

Za 1 gl. 50 kr. in 1 gl. švicarska moderna porcelan-email-ura, z lepimi seljankami in cvetlicami emailirana, prav elegantna in po niski ceni, koristna za vboge in bogate, z enoletno garancijo.

Za 9, 10, in 11 gl. prava angleška, srebrna cilindrična ura, s čisto talmi-verižico, z medaljonom, etuijem, ključem in 5letnim garantilnim listom, in z rezervnim urnim steklom vred. Taiste krono-časomerne ure, najfinejše v ognji pozlačene samo 12 gld. 50 kr.

12 in 15 gl. velja praktična, dobra in čista remontoirna ura, tako zvana cesarska ura, ki je najboljšo delo, kar se more misliti; zdravnikom in p. duhovnikom itd. se te ure ne morejo dovolj priporočati, ker so očitni dokazi, da takšna trpežna ura niti za sekundo zaiti ne sme.

Za 15 in 18 gl. se dobijo moderne vojaške ure, lahke, lične, poleg tega jako elegantne in okusne, in kar je glavna reč, zelo natančno gredo in so po čudno niski ceni; k takej uri dobi vsaki imitirano srebrno urno verižico po modernem fazonu z ključem, etuijem, medaljonom in 5letnim garantilnim listom.

Samo 12 in 15 gl. srebrna cilindrična ura, s pravim zlatim obročem na skok, močnim kristalnim steklom, z verižico in medaljonom iz talmi-zlata in garantilnim listom vred.

Samo 15 ali 20 gl. prava angleška srebrna siderna ura, savonete z dvojnimi pokrovom, najfinejše gravirana, s pravo talmi-zlato verižico in garantilnim listom vred.

Samo 13 gl. prava angleška, srebrna in v ognji pozlačena kronometer-ura z verižico, medaljonom iz talmi-zlata, usnjatim etuijem in garantilnim listom.

Samo 14 gl. taista, znamenito finejša, z orijentalnim kašipotem.

Samo 16 ali 17 gl. prava angleška Prince of Wales-remontoarna ura, najmočnejšega obsega, s kristalnim steklom, kolesjem iz nikelnja v pravem, čistem talmi-zlatu: te ure imajo celo pred družimi to prednost, da se brez ključa navijajo; k takšnim uram dobi vsaki talmi-zlato verižico z medaljonom in garantilnim listom vred zastoj.

Samo 13 gl. prava angleška ura iz čistega talmi-zlata, cilindrična, nove fazone, z dvojnimi kristalnim steklom, in se tudi kolesje vidi, ko je zaprta, s talmi-zlato verižico, z medaljonom in garantilnim listom vred.

Samo 14 ali 17 gl. celo majhna ura za gospe, iz pravega srebra in prav pozlačena, s pravo talmi-zlato verižico okolo vrata in garantilnim listom vred.

Samo 18 in 20 gl. prava angleška najfinejša v ognji pozlačena srebrna kronometer-urna ura z dvojnimi pokrovom, najfinejše emailirana, s fino verižico iz pravega talmi-zlata, medaljonom in garantilnim listom vred.

Samo 18 ali 20 in 25 gl. najfinejša prava angleška siderna ura, na 15 rubinov, z najfinejšo verižico iz talmi-zlata, medaljonom, usnjatim etuijem in garantilnim listom vred.

Samo 20 in 25 gl. srebrna remontoarna ura, se brez ključa navija, s talmi-zlato verižico in medaljonom vred.

Samo 23, 25 in 27 gl. zlata ura za gospe z verižico, medaljonom in garantilnim listom vred.

Samo 30, 35 in 40 gl. prava angleška srebrna remontoarna ura z dvojnimi pokrovom, garantovana in patentovana.

Samo 35, 45 in 50 gl. prava angleška zlata siderna ura s kristalnim steklom.

Samo 60, 75 in 100 gl. fina zlata remontoarna ura s kristalnim steklom, 105 in 115 gl. z dvojnimi steklom.

Samo 200—300 gl. pravi angleški kronometer, z remontoarom, dvojnimi pokrovom in kristalnim steklom.

Razen tega vse kje drugod ali od kogar družega razglašene ure ceneje.

Delavnica za poprave ur.

Stare ure, večkrat dragi družinski spominki, se popravljajo in ponavljajo. Cena poprav s 5letno garancijo gl. 1 $\frac{1}{2}$, gl. 3, 5 do 10 gl.

Pismena naročila

se na pošto povzette ali pošiljatev zneska v 24 urah izvrše. Na posebno zahtevanje se pošiljajo tudi ure in verižice na povzette na izbirko in se za neobdržano denar nazaj pošlje.

Moje cene so vedno nižje kakor najnižje povsod in jaz stojim s svojimi terjatvami na visočini časa.

Vsi, ki si nove ure naročiti želé,

Vsi, ki stare ure za nove zamenjati hočejo, so prošeni, se na mojo firmo obrniti.

Philipp Fromm,

Uhrenfabrikant, Rothenthurmstr. 9, Wien.

Naslov naj se dobro zapomni.

(284—8)

C. k. izključljivo priv.

Ustne in zobne priprave

docenta

dr. Tanzerja v Gradci,

souda dunajske med. fakultete in c. k. geologičnega državnega zavoda.

1. Antiseptikon-ustna voda, izvrstno ustno in zobočistilno in tudi desinfekcijsko sredstvo.

2. Pulferin-zobna pasta in zobni prah, oboje iz enakih vegetabilij sestavljano in kot izvrstno zobočistilno in ohranujoče zdravilo izkazano.

Zaloga v Ljubljani: Gospodje E. Mahr, Birschtz in Gutkowsky; lekarne v Kranji, Loki in Kamniku; v Celji: Rauscher itd. sploh po vsaki lekarni, parfumerijski in specerijski kupčiji dobiti.

Glavna zaloga: v Gradci, gosposke ulice (alter Igl) pri izdelovalcu. (341—1)

Lekarna k angelju.

Lekarna k angelju

(poprej k angelju varhu)

Ljubljana — dunajska cesta.

Podpisani naznanja častitemu občinstvu in gg. zdravnikom, da je 9. tega meseca lekarno k angelju varhu (sedaj k angelju) na dunajski cesti prevzel.

Prizadevajoč, z obilno zalogo najboljših zdravil domače in tuje dežele, in posebno z najizvrstnejšimi medicinskimi specialitetami, kakor tudi z napravo „kemičnega laboratorija“ in skoz vestno in solidno ravnanje v vseh zadevah sedanjega časa zadostovati, ne bode podpisani nič opustil, si polno zaupanje P. T. pridobiti.

Naročbe iz provincije bodo takoj proti gotovi plači ali pa po poštne povzetji efektuirane.

Poslednjič oziroma za domače in tuje se bode v novo odprtveni lekarni slovensko, laško in nemško govorilo. (333—3)

Ljubljana, 18. decembra 1873.

Gabriel Piccoli,
lekar in kemikar.

Dunajska cesta.

Lekarna k angelju.

Lekarna k angelju

(poprej k angelju varhu)

Ljubljana — dunajska cesta.

Podpisani naznanja, da ima v svoji bogati zalogi med drugim sledeče predmete:

Vulkanizirane reči iz gumija.

Klistirne, uretralne in maternične brizgalnice.

Klijoske pumpe.

Irigatérje iz kovine in porcelana.

Mlečne pumpe, sesalne flaše.

Vezi za počence, suspenzorije.

Podloge za postelj iz najboljšega gumija.

Pravi jamajski rum, malaško vino in črni čaj.

Vse po najnižjih cenah.

Gabriel Piccoli,
lekar in kemikar. (337—2)

Dunajska cesta.

Izurjen koncipijent,

(jurist), ki je slovenskega jezika popolnem zmožen, dobi takoj službo v pisarni podpisanega advokata. Eventuelno se tudi sprejme

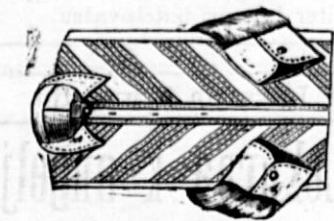
izurjen stenograf.

Ozir se jemlje le na ponudbe, ki se do 15. januarja 1874 določijo.

Dr. J. Orozel,

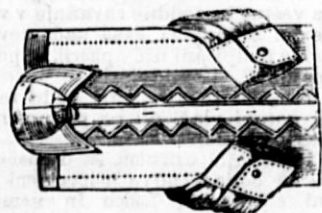
odvetnik v Šmarji pri Jelšah
(330-3) (St. Marein bei Erlachstein.)

Pri A. J. Fischerji v Ljubljani



Velika izbirtka
gospodskih, gospinskih in otročjih srajc, gospodskih in gospinskih blaz, gospinskih nočnih korzetov, gospodskih in gospinskih ovrtnikov in manšet, gospodskih in otročjih predpasnikov, gospodskih spodnjic in nederev, rut, gospodskih, gospinskih in otročjih nogavic itd.

Gospodske



srajčne vlogre, poprek in ravno šite, fantazijne in vezane, v chiffonu in tudi v prtihi, od 25 kr. do gl. 2.50. (336-3)

Tržne cene

v Ljubljani 27. decembra t. l.

Pšenica 7 gl. 20 kr.; — reš 4 gl. 80 kr.; — ječmen 4 gl. — kr.; — oves 2 gl. 10 kr.; — ajda 4 gl. 10 kr.; — prosó 4 gl. 50 kr.; — koruza 4 gl. 70 kr.; — krompir 2 gl. 40 kr.; — fižol 6 gl. 80 kr.

— masla funt — gl. 54 kr.; — mast — gl. 42 kr.; — špeh frišen — gl. 30 kr.; — špeh povojen — gl. 42 kr.; — jajce po 2 1/2 kr.; — mleka bokal 10 kr.; — govedine funt 26 kr.; — teletine funt 32 kr.; — svinjsko meso, funt 25 kr.; — sena cent 1 gl. — kr.; — slame cent — gl. 75 kr.; — drva trda 8 gl. — kr.; — mehka 5 gl. 50 kr.

Luč lepa

Najnovejša petrolejske varnostne svetilnice z najboljšimi konstruiranimi metalnimi hranilnim lučnikom (1 plamen daje 6 svečnih luči), neprepirno najlepša svečava in vendar 60 percentov prihranbe proti vsakemu drugemu svetilu. Da se ne bi bilo bati konkurence, so cene neslišano nizko postavljene. Za najboljšo kvaliteto se garantira.

- 1 kuhinjska svetilnica s steklom in stenjem (doht) vred kr. 45, 60.
- 1 kuhinjska, stenska ali viseča svetilnica, kompletna kr. 85, gl. 1.20, 1.50.
- 1 čedna sobanska svetilnica, celo kompletna gl. 1, 1.20, 1.50, 1.80.
- 1 najlepše oprave, celo kompletna gl. 2, 2.50, 3.
- 1 salonska svetilnica, bogato dekorirana, superfinna gl. 4, 5, 6, 8, 10.
- 1 svetilnica za studiranje ali delo z zastorom gl. 1, 1.50, 2.
- 1 stenska svetilnica za hleve, prednje sobe itd. kr. 90, gl. 120.
- 1 viseča svetilnica za hleve, prednje sobe itd. kr. 90, gl. 1.50, 2.
- 1 viseča svetilnica za fabrike, delavnice, poslovnice gl. 2, 2.50, 3.50.

Kupei en gros dobijo rabat.

Luč dobra

1 viseča svetilnica za obednice s škripcem, prefinna gl. 5, 8.

- 1 viseča svetilnica za obednice, najfinjša, sorta, bron pozlačen gl. 15, 20, 25.
- Cene svetilnic se razumevajo kompletno s stenjem in steklom vred.
- 1 svetilnični zastor, majhen, srednje fin kr. 5, fin kr. 10, najfinjši kr. 15.
- 1 svetilnični zastor srednje velik, srednje fin kr. 25, fin kr. 35, najfinjši kr. 45.
- 1 vate svetilničnega stenja kr. 4, 6, 8.
- 1 škarje za svetilnico, jeklo kr. 85.
- 1 zastorodržec (branič, da zastor ne zgori) kr. 5.
- 1 cilindričnanec (branič, da steklo ne poči) kr. 10.
- 1 mehničen cilindričnanec kr. 20.
- 1 podstava za svetilnico, najlepša kr. 20, 30.
- 1 svetilnična čepica, v najlepših oblikah kr. 15, 25, 35.
- 1 škripec za viseče svetilnice gl. 1.40, 1.80, 2.20.
- 1 steklen cilindričnanec kr. 4, 5, 6.
- 1 steklena krogla kr. 20, 25, 30.
- 1 plehasta posoda za 1 funt petroleja kr. 30, za 2 funta 50 kr.

Luč cena.

Dežni plašči.

Potovalcem, gospodarjem in železniškim uradnikom in sploh vsem tistim, ki so dežu izpostavljeni, priporočamo se prav angleški **dežni plašč**, iz novozvoljanega, nerazdrljivega, nepremočljivega blaga. Ti plašči presegajo v eleganci in trpečnosti vse druge do zdaj izdelovane. Opoznamiti se mora, da so ti brez vsega šiva, torej niso popravljani podvrženi, in so tako narejeni, da se dajo tudi pri lepem vremenu na drugi strani kot elegantna vrhna suknja rabiti.

1 kos v navadni velikosti 42 palcev dolg velja 10 gl., vsaka daljša 2 palca velja 1 gl. več.

Kapuce veljajo kos 1 gl.

Glavna zaloga
fabrike

GOVIN & SOHN
v Manchesteru.

Bazar Friedman, Wien, Praterstrasse 26.

Pred mrazom je in bo varovala

zimška obleka.

Zimsko blago

iz čiste ovčje volne, katera kakor znano telo varuje pred vsakim škodljivim vremenom, in je torej neogibno potrebna, da se zdravje v mrzlem jesenskem in zimskem vremenu vzdrži.

Rokovice iz najboljšega angleškega volnenega Buxinga

- 1 par za gospode kr. 60, 70, 90.
- 1 " " " podložene kr. 70, 90, gl. 1.20.
- 1 " " " dvojne, najfinjša tambur. gl. 1, 1.20, 1.40.
- 1 " " " gospe kr. 40, 60, 80.
- 1 " " " fino podložene kr. 60, 80, gl. 1.
- 1 " " " dvojne, najfinjša tambur. kr. 80, gl. 1.20.
- 1 " " " otroke, po velikosti kr. 30, 40, 60.
- 1 " " " podložene kr. 50, 60, 70.

Potni in drugi šali

iz najčistejša volne, najlepše načrtani.

- 1 šal za gospode kr. 70, 90, gl. 1.20, 1.50.
- 1 " " " dvakrat tako dolg gl. 1.50, 1.80, 2.
- 1 " " " otroke kr. 40, 60, 80.

Žilni grelci, najboljše vrste.

- 1 par za gospode kr. 25, 30, 40, 50.
- 1 " " " gospe kr. 25, 35, 45.
- 1 " " " otroke kr. 15, 25.

Zdravilni prsniki iz najčistejša drevesne ali ovčje volne.

Taki varujejo po zimi premrazenja, torej so zelo priporočljivi.

- 1 za gospode kr. 90, gl. 1.20, 1.40.
- 1 " " " najfinjši gl. 1.50, 2, 2.50.
- 1 " " " gospe gl. 1.20, 1.40.
- 1 " " " najfinjši gl. 1.80, 2.50.
- 1 " " " otroke kr. 70, 85, gl. 1.
- 1 " " " najfinjši gl. 1.20, 1.50, 1.80.

Zdravilne spodnje hlače.

- 1 par za gospode gl. 1, 1.50, 2.
- 1 " " " najfinjša gl. 1.50, 2, 2.50.
- 1 " " " gospe gl. 1.20, 1.80, 2.50.

Dolge in kratke zdravilne nogovice iz čiste volne.

- 1 par za gospode kr. 30, 40, 50, 60.
- 1 " visokih za gospode kr. 70, 80, 90, gl. 1.
- 1 " za otroke kr. 25, 35, 45, 60.

Zimske srajce iz najfinjša volne, nove šege in lepe, prsa s svilo montirane.

- 1 za gospode gl. 2.50, 3, 3.50.
- 1 z bogato obšitimi naprsnikom gl. 4.50, 5.50.

Šlps za gospode in gospe, jako lep.

- 1 velja kr. 20, 35, 45, 65.
- 1 " iz svile kr. 50, 60, gl. 1.

Velika izbirtka ovratnic za gospode in gospe

- iz lijonske svile, male, bele gl. 1.
- " " " vezane gl. 1.50.
- " " " velike, raznobarvne gl. 2, 2.50, 3.50.

Trebušni povoji iz ovčje volne.

Eden 50 kr.

Cepice za gospe in deklice.

Po najnovejši šegi in najlepše.

- 1 za gospe gl. 1.80, 2.50, 3, 3.50.
- 1 " deklice kr. 60, 80, gl. 1.20, 1.50.

Predzaznamovano obilno založeno blago se take vrste dobiva edino le pri
Bazar Friedmann, 26 Praterstrasse 26.

Kupcem na debelo se cena zniža.

(294-11)

Atene, 13. aprila 1872.

Gospodu dr. J. G. Popp-u,

c. k. dvornemu zdravniku za zobove,

na Dunaji, v mestu Bognergasse Nr. 2,

ste uljudno prošeni, da blagovolite kralj. grškemu dvoru pod mojim naslovom 12 sklenic Vaše izvrstne

Anatherinove ustne vode

poslati.

Nadzornik kralj. grškega dvorjanstva
A. Kalinsky, l. r.

Gospodu c. k. dvornemu zdravniku zobov

J. G. Popp-u na Dunaji.

Prosim Vas, da mi takoj 24 sklenic Vaše izvrstne anatherinove ustne vode v topljice Liebenstein (Turingija) s poštnim povzetjem poslati blagovolite.

S spoštovanjem
Grofica Orloff-Denisoff
iz Rusije.

Zaloge:

(75-4)

v Ljubljani pri Petričič in Pirkarji — Jos. Karingerji — A. Krisperji — Eduard Mahr-u — Fer. Melh. Schmitt-u — E. Birschitz-u, lekarji; — v Kranji pri L. Krisperji — Seb. Schaunig-u, lekarji; — v Ptiberg-u pri Herbst-u, lekarji; — v Varaždinu pri Halterji, lekarji; — v Rudolfovu pri Dr. Rizzoli-j, lekarji; — v Josef Bergman-u; — v Krškem pri Fed. Bömmes-u, lek.; — v Kamniku pri Jahn-u, lekarji; — v Gorici pri Pontoni-j, lekarji; — J. Kellerji; — v Wartenberg-u pri F. Gadlerji; — v Vipavi pri Anton. Deperis-u, lek.; — Postojni pri Kupferschmidt-u lekarji; — v Škofjiloki pri C. Fabiani-j, lekarji; — v Kočevju pri J. Braune-tu, lekarji; — v Idriji, c. k. rudarska lekarnica; — v Litiji pri K. Mühlwenzel-j, lekarji; — v Radoljici pri Zalokar-j, levi vdovi.